

نهادهای همبستگی

به یاد، کارگران جانبخته خاتون آباد!

مبارزه تعطیل ناپذیر جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی
این جنایت را بدون پاسخ گذاشته است!

کارگران معدن خاتون آباد در روز چهارم بهمن ماه ۱۳۸۲ که جهت احقاق مطالبات خویش به طرف فرمانداری شهر بابک در حال حرکت بودند از زمین و هوا مورد هجوم نظامی و گلوله باران مزدوران جمهوری اسلامی قرار گرفتند، تعدادی زخمی و چهار نفر از کارگران به نامهای ریاحی، مدنی، جاویدی و مهدوی جان باختند. پایه ای ترین خواستهای کارگران که بر علیه قراردادهای موقت و سلطه غارت گرانه شرکت های پیمانکاری و حفظ امنیت شغلی بود مورد یورش وحشیانه مزدوران سرمایه قرار گرفت و به خاک و خون کشیده شد. در واقع اعتراض کارگران خاتون آباد به طرح قراردادهای موقت، اعتراض به دولت سرمایه جمهوری اسلامی بود که خود بعنوان بزرگترین کارفرما مسئول اجرای این طرح است.

به گلوله بستن کارگران وجه مشترک دو رژیم سرمایه داری شاه و جمهوری اسلامی در خفه کردن اعتراضات کارگری در ایران است. در سال پنجاه نیز صف اعتراضی کارگران جهان چیت کرج توسط مزدوران مسلح رژیم شاه در محل کاروانسرای سنگی با گلوله پاسخ داده شد. عین همین فاجعه با سرکوب و کشتار کارگران خاتون آباد به دلیل دفاع آنها از ابتدایی ترین خواسته هایشان، در جمهوری اسلامی تکرار شد.

کشتار کارگران خاتون آباد بوسیله مرتجعین حاکم، نه تنها نتوانست هیچ خللی در مبارزه طبقاتی جنبش کارگری و دیگر جنبشهای اجتماعی بوجود آورد بلکه کارگران را برای

جلوگیری از استثمار بیشتر با اجرای طرحهای قراردادی و موقت کار و شرکتهای پیمانی را ملزم به ایجاد تشکلهای اجتماعی خود نمود. این فاجعه به عنوان نقطه عطفی در تاریخ جنبش کارگری ایران کارگران را در امر متشکل شدن و سازمانیابی مستقل کارگری چه در محیط کار و چه در مراسم روز کارگر مصمم تر نمود و فعالین و رهبران خویش را در جهت تحقق آن به عرصه علنی مبارزه کشانید. بعد از این واقعه بود که احیای سندیکای کارگران اتوبوس رانی تهران و حومه (شرکت واحد) و نیز تشکیل سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در نتیجه تلاش فعالین کارگری متحقق شد و با معرفی نمایندگان خود نزد سازمانهای کارگری جهانی برسمیت شناخته شدند. بخش هایی از فعالین کارگری هم با هدف کمک به ایجاد تشکل های اجتماعی کارگری و تقویت آن اعلام موجودیت نمودند.

کشتار کارگران خاتون آباد، دستگیری ده ها فعال و پیشرو کارگری و زندانی کردن آنها، ادامه مبارزه تا کنونی کارگران، نشان از پیشروی این جنبش داشته، که ماحصل آن مبارزات کارگران نیشکر هفت تپه، هپکو، فولاد اهواز، آذراب، کامیوداران و رانندگان کامیونها و دیگر جنبشهای اجتماعی از جمله: زنان، دانشجویان و معلمان و بازنشستگان میباشد. امروز مبارزه جنبشهای اجتماعی مادیت یافته و عینی تر شده و بازتاب مبارزاتی آن را ما در خیزشهای اخیر و دیماه ۹۶ و آبانماه ۹۸ مشاهده نموده ایم. از دیگر دستاوردهای این مبارزات پیوند و اتحاد بین یک بخش از جنبش کارگری با دیگر جنبشهای اجتماعی است، که صف فشرده مبارزاتی خود را در اول ماه مه و اعتراضات و اعتصابات هر روزه به اثبات رسانده و میرسانند. پتانسیل این مبارزه تا جایی بالا گرفت که کارگران نیشکر هفت تپه با شعار " نان، کار، آزادی و اداره شورایی" طبقه کارگر را به این توجه دادند که با نیروی طبقاتی خود خواهند توانست اداره جامعه را در دست گیرند. در تغییر و تحولاتی که امروز جامعه ایران با اعتراضات گسترده خیابانی و در اشکال خیزشی با آن روبرو است، جنبشی که حرف اول را خواهد زد جنبش کارگری است، در رسالت این طبقه است که در اتحاد با جنبشهای دیگر اجتماعی نظام سرمایه داری را نشانه بگیرد.

در این راستا است که دوباره اصلاح طلبان به تکاپو افتاده اند که از طریق "رفراندوم" این مبارزات را در نطفه خفه کرده و بار دیگر جمهوری اسلامی را از این منجلابی که در آن فرو رفته نجات دهند. اما طبقه کارگر بخوبی آگاه است که جنایت کشتار کارگران خاتون آباد در دوره خاتمی و اصلاح طلبان اتفاق افتاد. از دیگر طرحهای ارتجاعی و استثمار کننده **اصلاح طلبان** حذف بیمه کارگاههای زیر ده نفر در خدمت به صاحبان سرمایه و کارفرمایان بود. عدالت خواهی **اصلاح طلبان**، کشتار کارگران خاتون آباد و سرکوب دانشجویان معترض، قتلهای زنجیره ای و...، تشدید فقر در ایران و افزایش بیکاری بود. هر چند کارگران و توده های زحمتکش در این چند سال اخیر با مبارزات و اعتراضات خود تمام موجودیت جمهوری اسلامی از اصلاحگرا و اصولگرا را زیر سوال برده اند و خواستار سرنگونی جمهوری اسلامی هستند، و باید اصلاح طلبان بدانند شانس دوباره ایی برای آنها باقی نیست!

خاتون آباد، و به گلوله بستن کارگران، نمونه ایی از توحش رژیم سرمایه داری حاکم بر ایران است که در پاسخ به خواست کارگران ، یعنی حق برخورداری از " نان و کار و آزادی" انجام گرفت.

مبارزه ی کارگران در شهر بابک نشان داد که آنها برای دفاع از منافعشان، تابع بی چون و چرای اراده ی صاحبان قدرت و سرمایه نیستند و آماده اند تا پای جان از منافع خود دفاع کنند. چهارم بهمن صحنه نبرد و مقاومت کارگران در برابر سرمایه و زور و بی حقوقی است. روز مقاومت کارگران در مقابل حمله گستاخانه بورژوازی به سفره خالی کارگران است. اینک وظیفه ماست که با گرامی داشت این روز، و همچنین به حمایت از خیزشی که تا کنون هزاران زندانی و صدها نفر در راه آن جان باخته اند، پرچم این مبارزه علیه بی حقوقی و قوانین سرمایه را در اهتزاز نگه داریم.

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقاتی!
گرامی باد یاد جانباختگان معدن مس خاتون آباد!
گرامی باد یاد جانباختگان خیزش آبان ۱۹۸۰!

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران – خارج کشور

بهمن ۱۳۹۸ - ژانویه ۲۰۲۰

nhkommittehamahangi@gmail.com

[/http://nahadha.blogspot.com](http://nahadha.blogspot.com)

boltanxaberi@gmail.com

<https://t.me/nahadhayehambastegi>